Lieta Nr. C 23055013

Madona, 2013.gada 2.decembrī

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Madonas rajona tiesas tiesnese G.Rezgoriņa 2013.gada 2.decembrī Madonā, Avotu ielā 8, rakstveida procesā izskatīja civillietu pers.B maza apmēra prasībā pret pers.D par uzturlīdzekļu piedziņu un

noskaidroja:

2013.gada 11.jūlijā Madonas rajona tiesā saņemta /pers. B/ maza apmēra prasība. Tajā paskaidrots, ka prasītājai un atbildētājam ir kopīgs bērns – 2008.gada 16.jūlijā dzimusī meita /pers. C/. Bērns atrodas prasītājas apgādībā. Lūgts piedzīt no atbildētāja uzturlīdzekļus bērna uzturam Latvijas Republikā noteiktajā minimālajā apmērā, turpinot to darīt līdz bērna 18 gadu vecumam. Prasītāja norādījusi, ka nevēlas, lai notiktu uzklausīšana tiesas sēdē.

2013.gada 22.jūlijā prasības pieteikums līdz ar paskaidrojumu veidlapu nosūtīts atbildētājam /pers. D/ gan uz prasītājas norādīto adresi, gan uz atbildētāja deklarēto dzīves vietas adresi saskaņā ar Civilprocesa likuma 56.panta piekto daļu. Atbilstoši minētajai tiesību normai fiziskajai personai ir pienākums būt sasniedzamai tās deklarētajā dzīves vietas adresē. Atbildētājs šajā adresē nav bijis sasniedzams. Pie šādiem apstākļiem saskaņā ar Civilprocesa likuma $56.^{1}$ panta nosacījumiem atzīstams, ka /pers. D/ ir paziņots par celto prasību. Līdz šī nolēmuma pieņemšanas brīdim tiesā nav saņemti ne atbildētāja paskaidrojumi par prasību vai iebildumi pret to, ne arī pretprasība. Tādējādi šobrīd lietā nav pierādījumu par tādiem tiesiskiem vai faktiskiem apstākļiem, kas liktu apšaubīt minētās personas pienākumu sniegt uzturlīdzekļus savam bērnam.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma $250.^{25}$ panta pirmo daļu, ja puses nelūdz lietas iztiesāšanu tiesas sēdē vai tiesa neuzskata par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, lietas par maza apmēra prasībām tiesa izskata rakstveida procesā, savlaicīgi paziņojot pusēm par datumu, kad sprieduma norakstu varēs saņemt tiesas kancelejā. Šis datums uzskatāms par pilna sprieduma sastādīšanas datumu. Ņemot vērā šo tiesību normu, lietas būtību, kā arī faktu, ka prasītāja nevēlas tikt uzklausīta tiesas sēdē, bet atbildētājs nav sniedzis tiesai nekāda veida paskaidrojumu, nolemts lietu izskatīt rakstveida procesā. Par to pusēm paziņots likumā noteiktajā kārtībā.

Iepazīstoties ar lietas materiāliem, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma.

Civillikuma 179.pantā noteikts, ka vecāku pienākums ir samērā ar viņu spējām un mantas stāvokli uzturēt bērnu. Šis pienākums gulstas uz tēvu un māti līdz laikam, kad bērns pats var sevi apgādāt. [..] Pienākums gādāt par bērna uzturēšanu neizbeidzas, ja bērns ir šķirts no ģimenes vai nedzīvo kopā ar vienu no vecākiem vai abiem vecākiem.

Ar dzimšanas apliecību (10.l.l.) apstiprināts, ka 2008.gada 16.jūlijā dzimušās /pers. C/ māte ir /pers. B/, bet tēvs – /pers. D/. Ar pašvaldības izziņu (11.l.l.) pierādīts, ka bērns dzīvo kopā ar māti, tātad – atrodas viņas apgādībā. Līdz ar to ir apliecinātas gan /pers. B/ tiesības prasīt uzturlīdzekļus, gan arī /pers. D/ pienākums tos sniegt.

Prasītāja lūgusi piedzīt uzturlīdzekļus, kas atbilst 2013.gada 15.janvāra Ministru kabineta noteikumos Nr.37 noteiktajam minimālajam uzturlīdzekļu apmēram, ko katram no vecākiem neatkarīgi no viņu mantas stāvokļa ir pienākums sniegt katram savam bērnam. Līdz ar to uzskatāms, ka uzturlīdzekļi ir piedzenami prasītajā apmērā un nav nepieciešams izvērtēt vecāku ienākumus.

Civilprocesa likuma 43.panta pirmās daļas 3.punktā noteikts, ka no valsts nodevas atbrīvojami prasītāji prasībās par uzturlīdzekļu piedziņu. Saskaņā ar minētā likuma 42.panta pirmo daļu tiesas izdevumi, ja prasītājs no to samaksāšanas bijis atbrīvots, piespriežami no atbildētāja valsts ienākumos proporcionāli apmierinātajai prasījuma daļai.

Atbilstoši minētajiem Civilprocesa likuma noteikumiem un ņemot vērā piedzenamo uzturlīdzekļu apmēru par vienu gadu, valsts nodeva aprēķināma no 600 latiem. No atbildētāja par labu valstij piedzenami arī ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi.

Pamatojoties uz izteiktajiem apsvērumiem un saskaņā ar Civilprocesa likuma 190.pantu, 193.pantu, 195.pantu, 204.[1] pantu, 250.[25]pantu

tiesa nosprieda:

Apmierināt pers.B , /personas kods/, prasību par uzturlīdzekļu piedziņu no pers.D, /personas kods/.

Piedzīt no pers.D par labu pers.B uzturlīdzekļus bērna /pers. C/, /personas kods/, uzturam ik mēnesi laikā līdz 2015.gada 15.jūlijam 25% apmērā no Latvijas Republikā noteiktās minimālās mēneša darba algas, bet sākot no 2015.gada 16.jūlija - 30% apmērā no valstī noteiktās minimālās mēneša darba algas.

Piedziņu noteiktajā apmērā sākt no 2013.gada 11.jūlija un turpināt līdz bērna pilngadībai.

Piedzīt no pers.D par labu valstij valsts nodevu Ls 90 (deviņdesmit latus) un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus Ls 7,54 (septiņus latus un piecdesmit četrus santīmus).

Noteikt termiņu labprātīgai sprieduma izpildei desmit dienas pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā. Noteiktajā termiņā tiesā iesniedzams par labu valstij piedzīto tiesas izdevumu nomaksu apliecinošs dokuments.

Spriedums apelācijas kārtībā nav pārsūdzams. Par šo spriedumu 30 dienu laikā var iesniegt kasācijas sūdzību. Sūdzība iesniedzama Madonas rajona tiesā.

Spriedums stājas likumīgā spēkā pēc tam, kad beidzies termiņš tā pārsūdzēšanai kasācijas kārtībā un kasācijas sūdzība nav iesniegta.

Tiesnese G.Rezgoriņa